

hurtigst muligt, saa snart de praktiske Forhold tillod det, skulde gennemføres overalt i Landet. Dernæst udtalte jeg med Hensyn til de private Skoler — jeg maa maaske have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere et Par Linier, der findes i Folketingstidende Sp. 2245 —: „Men jeg vil føje til, at har man erkendt Berettigelsen af, at en Skole opretholdes som fri Skole, og at der ydes Statstilskud til dens Opretholdelse, maa der efter min Mening — det er en absolut Nødvendighed for at gøre det muligt for den at udvikle sig frit — ydes et rundeligt Tilskud, der i alt Fald i ret stort Omfang stiller den paagældende Skole økonomisk lige saa gunstigt som de Skoler, der gaar ind under det offentlige. Kun naar en saadan Skole ikke i sin Virksomhed hemmes og trykkes ned af økonomiske Bekymringer og Vanskeligheder, vil den være i Stand til at udføre den Mission, som ogsaa jeg mener, at Privatskolen har indenfor vort Undervisningsvæsen“. Det var den Forudsætning, hvorunder vi gik med til Gennemførelsen. Og naar man nu ved, som det ærede Medlem ganske rigtig selv bemærkede, at der ved Finanslovens tredje Behandling i Aar er gennemført meget forøgede Tilskud til de private Mellem- og Realskoler i Provinserne, netop under Hensyn til, at de skulde stilles i alt Fald saa nær som muligt lige med de af Stat eller Kommune overtagne Skoler med Hensyn til at kunne lønne deres Lærere og i det hele taget overvinde de økonomiske Vanskeligheder, som disse Aar paafører det private Skolevæsen, saa vil jeg tro, at det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at man fra alle Sider i Rigsdagen vil stille sig forstaaende overfor disse Skoler i hele denne Overgangsperiode. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er nødvendigt, at man fra Rigsdagens Side viser stor Imødekommenhed overfor disse Skoler, indtil der kan træffes en endelig Ordning.

Det er vist rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det er ikke lige saa let i Provinserne som her i Hovedstaden at gennemføre en samlet Ordning af disse Skolers Overgang til det offentlige, og at der maa optages en Forhandling mellem de enkelte Kommuner og de enkelte Skoler indenfor disse Kommuners Omraade om Overtagelsen o. s. v. Forholdene vil der, det giver jeg det ærede Medlem Ret i, komme til at ligge noget anderledes end herinde, og der maa derfor findes en anden Form, men selvfølgelig vil det til sidst

blive saaledes, at det offentlige ogsaa ude i Provinserne overtager den største Part af Skolerne, ligesom Tilfældet var herinde, og de, der bliver staaende udenfor, skal da betrygges gennem rundelige Tilskud, saaledes at de ikke skal udføre deres Gerning under et økonomisk Tryk. Det tror jeg, vi fra alle Sider i Rigsdagen er enige om.

Slebsager: Jeg vil straks takke det ærede Medlem for de Udtalelser, han nu fremsatte. Jeg erindrer godt de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem sidste Aar, og jeg glæder mig over, at han har gentaget dem her i Dag, saa meget mere som det ærede Medlem er sit Partis Ordfører for Kultusministeriets Budget paa Finanslovsforslaget, og jeg vilde have ønsket, at hans Meningsfæller i Udvalget her kunde være gaaet med til at give deres Tilslutning til en Udtalelse i Betænkningen af lignende velvillig Art. Der er jo ingen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems Udtalelse her i Dag og de Udtalelser, jeg har fremsat. Jeg takker det ærede Medlem.

Mads Larsen: Ja, naar Flertallet i Udvalget ikke har fundet Anledning til at fremsætte en saadan Udtalelse, er det vel, fordi det ikke har kunnet faa Øje paa nogen saglig Nødvendighed for at gøre det. Det forekommer ogsaa mig, at naar man har i Erindring den Forhandling, som blev ført her i Fjor, var det ikke strengt paakrævet at fremsætte disse Udtalelser. Jeg antager, det er det, som har holdt Flertallet tilbage fra at tiltræde dem, og gennem mine Udtalelser her har jeg ogsaa kun villet vise, at der ikke var nogen Nødvendighed derfor, fordi der ikke fra nogen Side var Fare for, at man ikke vilde medvirke til, at disse Skoler kom til at staa lige saa gunstigt i Fremtiden.

Slebsager: Hvis der i Udvalget fra Flertallets og fra Ministerens Side var blevet udtrykt en lige saa varm Velvillie overfor disse Skoler ogsaa med Hensyn til Fremtiden som den, der er udtrykt af det ærede Medlem her i Dag, er jeg overbevist om, at mine Meningsfæller og jeg vilde have undladt at fremsætte vore Bemærkninger i Betænkningen. Men netop fordi det ikke var Tilfældet, har vi ment det nødvendigt at fremsætte dem.

Parkov: Hvad Motivet har været til, at man ikke fra alle Sider har villet slutte